

'Vrienden voor nu of vrienden voor later? Zullen we elkaar herkennen in de hemel?'

Schriftlezing: Lukas 16: 1-9 (NBV)

Lieve gemeente,

Het thema voor deze maand is: Geschapen voor de eeuwigheid.

Wij, u, jij, ik, zijn geschapen voor de eeuwigheid, om te leven in de heerlijke, directe nabijheid van God en van Jezus, op de meest geweldige en fantastische plek van het universum, de hemel.

In deze preek gaat het over de relatie tussen hier en daar, tussen de aarde en de hemel.

- Wat nemen we mee, van hier naar daar ?
- Herkennen we elkaar ?
- Wat zullen we onthouden en wat vergeten ?

Heel wat mensen geloven dat we in de hemel geen herinnering van ons leven op aarde zullen hebben. Want, zo is de gedachtegang, als we ons alle verkeerde dingen herinneren, hoe kunnen we dan blij zijn ?

En als we mensen missen uit onze familie en vriendenkring, die niet in de hemel zijn, hoe kunnen daar dan genieten ?

Een tekst die hierbij genoemd wordt is bv. Jesaja 65: 17 waar God zegt: Zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Wat er vroeger was raakt in vergetelheid, het komt niemand ooit nog voor de geest.

Deze tekst wordt dan als volgt gelezen: Op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde vergeten we alles van deze aarde en beginnen we met een leeg geheugen en een schone lei.

Zegt deze tekst dat? Zeggen andere teksten dat?

Ik wil laten zien dat deze tekst dat niet zegt en dat andere teksten, waaronder Lukas 16, ons laten zien dat wat we hier op deze aarde doen gevolgen heeft voor wat we in de hemel meemaken.

We nemen veel mee van deze aarde naar de hemel. En als we hier goed naar kijken zal het ons aanzetten te investeren in de hemel, schatten in de hemel te verzamelen. Dan maken we ons minder zorgen om ons pensioengat en meer om gaten in onze hemelse erfenis, minder zorgen om AOW, meer geestelijk wel en wee.

Het wil ons brengen bij de vraag: Wat doe ik met mijn ene en enige leven, dat voortduurt tot in eeuwigheid?

Of zoals de Heer Jezus zegt: Maak vrienden m.b.v. de valse mammon, opdat jullie in de eeuwige tenten worden opgenomen, wanneer de mammon er niet meer is.

Hoeveel van deze vrienden heb ik er al ?

Hoe riant zit ik met mijn hemelse adressen, principes ?

Werk ik er concreet mee ?

Een paar opmerkingen over Jesaja 65: 17. Het gaat hier niet om het vergeten van mensen, maar om het vergeten van God. En dan gaat het over zonden, fouten en misstappen. God kiest ervoor deze niet meer in herinnering te roepen. Dat kan God.

Hier zegt de bijbel veel meer over. Wij zullen rekenschap afleggen van ons aardse leven, tot aan specifieke woorden en daden toe, zo zegt 2 Korintiërs 5: 10. Als we die niet zelf weten, dan helpt God ons geheugen een handje. In Openbaring 20 is sprake van boeken, registers, waar ons hele leven in opgeschreven staat. Bij God zullen we scherper dan hier op aarde ons leven voor de Geest krijgen. 'Ik was hongerig en jij gaf mij te eten', zo zegt Jezus Christus in het oordeel.

Het is als kinderen, die fotoboeken van jaren geleden bekijken: Hé, toen deed jij dit en toen keek je zo. De film van ons leven zal worden afgedraaid, met de motieven erbij. Helder en duidelijk.

In 1 Korintiërs 3 wordt dit oordeel beschreven met het beeld van het vuur. Wat in ons leven om onszelf draaide, mijn arme ik, of mijn genotzuchtige ik, of mijn geweldige ik, zal verbranden, zoals hout, hooi of stro in het vuur verbrandt.

Wat in ons leven gedaan werd uit liefde tot Jezus, uit de kracht van het geloof, door de genade ondersteund en geïnspireerd, dat blijft, tot in der eeuwigheid. Dat is als goud, zilver of diamanten. Die blijven in het vuur.

Een belangrijke vraag is: Denk je eens in, dat je door het vuur van Gods oordeel gaat. Wat blijft er over? Wat verbrandt? Je kunt je indenken dat sommigen bijna niets overhouden. Als je dat zegt, zeg je vooral iets van jezelf, van je geloof. En als er niets van Gods genade in je leven tot stand kwam, dan blijft er niets over dan de plaats van onuitblusbaar vuur.

In Openbaring wordt ons verteld dat de mensen in de hemel een bruidsjurk dragen, die de rechtvaardige daden van de heiligen symboliseert. Daar is volkomen transparantie. Waar we hier op aarde tegen de buitenkanten aan blijven kijken, daar kijken we in de hemel tot op onze motieven. En wat we hier op aarde deden vanuit ons geloof, uit de kracht van Gods genade, dat bepaalt ons 'zijn' in de hemel. Op heel veel plaatsen wordt er gesproken over het ontvangen van loon, bv. 1 Timoteüs 6: 18-19: Draagt rijken op om goed te doen, rijk te zijn in goede daden, vrijgevig en bereid om te delen. Zo leggen ze een stevig fundament voor de toekomst en winnen ze het ware leven.

We hebben moeite met dit soort teksten. We zijn druk bezig te bouwen aan onze aardse paradijsjes, de hemel is ver weg. We fixeren ons op de korte termijn.

Steeds weer daagt de bijbel ons uit:

Kijk op de lange termijn, de hemel is dichtbij, investeer in de hemel.

Wees geen aardse illusionist: Alle kaarten zetten op aardse poules, doelen en dromen; wees een hemelse realist, zet je zinnen op God, zoek Gods Koninkrijk en Zijn gerechtigheid, ga voor rendement op lange termijn.

Dan nu de vraag naar het herkennen van elkaar. Ik las over een vrouw, die als kind hoorde dat als in de hemel kwam, ze niemand en niets zou herkennen. Dat beangstigde haar. En dat bleef als een grauwe sluier over haar leven hangen. Totdat ze 1 Korintiërs 13: 12 las en begreep: Nu kijken we nog in een wazige spiegel, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Dit aardse leven is onscherp, zoals een wazige spiegel. Straks bij God is die waas weg en zien we God, zien we Jezus en zien we onszelf.

Tot op de bodem van onze psyche.

Tot op de uiteinden van onze gedachten.

Tot in de veerkracht van onze gevoelens.

Ons geheugen is een fundamenteel element van onze persoonlijkheid. Het zal gereinigd worden van zonden en smet, maar er is geen bijbelse basis voor een soort ‘deleten’ van ons geheugen.

Ik noem een aantal gegevens:

1. In Openbaring 6: 10 wordt er gesproken over martelaren in de hemel, die tot God bidden en Hem vragen om op te treden. Dit zijn gelovigen, die op een onnatuurlijke manier stierven om hun geloof in Jezus Christus. Om dát lijden zijn ze in de hemel herkenbaar als een ereteken en vragen ze God om recht te doen. Bidden ze voor de lijdende kerk, zoals ze dat ook deden op deze aarde.

2. In Efeziërs 3: 15 wordt gesproken over Christus’ lichaam in de hemel en op de aarde als één geheel: God is de Vader van elke gemeenschap in de hemelsferen en op de aarde. Je proeft hierin een geestelijke verbondenheid, die niet wordt beperkt door de aarde of verandert in de hemel.

3. Wat zou de troost zijn uit 1 Tessalonicenzen 4: 14-18, als we elkaar als broers en zussen in Jezus niet zouden herkennen? Het gaat daar over geliefden, die overleden zijn. De troost is: Eerst zullen de doden die Christus toebehoren opstaan en daarna zullen wij, die nog in leven zijn, samen met hen worden weggevoerd, de Heer Jezus tegemoet, voor altijd bij Hem. Troost elkaar met deze woorden. Het is de troost van samen bij Jezus zijn, die het heil realiseerde, de hemel decoreerde en Gods heerlijkheid effectueerde.

4. Een belangrijk stuk voor onze herkenning van elkaar in de hemel, vind ik de geschiedenis van de verheerlijking op de berg, Matteüs 17: 1-4. Tijdens deze verheerlijking van Jezus Christus herkenden de discipelen Mozes en Elia, ook al konden ze niet geweten hebben hoe zij eruit zagen, ze hadden geen foto. Maar hun karakter, hun ID, straalde door hun lichaam heen.

5. Verder horen we in Openbaring dat we God vereren met verlost van elk ras, elke taalgroep en natie; en dat vereren betekent aanbidden. Maar ook iets doen, creatief zijn. In het boek ‘Het Territorium’ van Randy Alcorn staat: Het goede heeft veel kaarten en gaat diep. Het kwade is eenzijdig en oppervlakkig. Daarom is de hel vreselijk vervelend en de hemel eindeloos fascinerend.

6. Bijzonder vind ik ook dit verhaal van de ‘onrechtvaardige rentmeester’ of de ‘slimme manager’. Het is een lastig en ook weerbarstig verhaal.

Een verhaal, dat je pas goed begrijpt als je bedenkt dat het om karakters gaat. Het goede, genereuze en gunnende karakter van de heer staat tegenover het slechte, egoïstische en verkwistende karakter van deze rentmeester, deze manager.

En dat valt zo ongeveer samen met de keuze tussen karakter of geld/bezit, onder één noemer gebracht met het begrip ‘mammon’.

Die mammon heet hier vals, onrechtvaardig, omdat deze ons bedriegt. Geld en goed geeft ons de valse zekerheid, dat we op deze aarde gebakken zitten.

Te laat komen mensen in het rijke westen er telkens weer achter, dat het niet om geld en goed gaat, maar om liefde en relaties. Je hoort het als ze ouder worden, als er een ernstige diagnose wordt gesteld, als je leven stilgezet wordt.

John D. Rockefeller was één van de rijkste mannen die ooit geleefd heeft. Nadat hij stierf werd aan zijn boekhouder gevraagd: Hoeveel geld heeft John D. nagelaten? Zijn antwoord was: Hij heeft alles nagelaten.

Jezus zegt in dit verhaal: Kies voor karakter. Kies voor een hemelse reputatie. Waag al het aardse om Jezus te winnen en het leven, het karakter van Jezus.

Maak vrienden met behulp van de valse mammon, opdat jullie in de eeuwige tenten worden opgenomen. Onze vrienden in de hemel zijn degenen van wie we het leven hebben aangeraakt en die daar hun eigen eeuwige tent hebben, hun eigen adres. Plaatsen waar wij de eeuwigheidtijd zullen doorbrengen.

Het stuk wil ons vreugde geven bij de gedachte dat we in de hemel mensen ontmoeten, die ons vertellen hoe hun leven is beïnvloed door ons dienen, ons geven, ons verstandig handelen.

De Heer Jezus stimuleert ons in dit stuk om betrouwbare medewerkers van God te zijn, om te leven vanuit genade, gegeven goed.

Alles wat ik heb, dat heb ik gekregen en mag ik delen.

Alles wat ik ben, dat ben ik door genade en mag ik inzetten in Gods Koninkrijk.

We zijn geschapen voor de eeuwigheid.

Laten we al dit aardse wagen om al het hemelse te winnen.

Laten we nu al weggeven wat we toch niet kunnen meenemen, opdat we hemelse schatten verwerven; want zegt Jezus: Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.

Waar denk je nu aan?

Amen